

Książka francuskiego historyka, obejmuje długą epokę dziejów - od 980 do 1420 roku, a więc od czasów romańskich klasztorów i sztuki cesarskiej aż po wczesny renesans.

Sztukę średniowiecza autor traktuje jako zwierciadło materialnego i duchowego życia społeczeństw. Pokazuje, że dzieła ówczesnych artystów zawierają syntezę ludzkiej kondycji, reguł życia zbiorowego i wyobrażeń o świecie.

Z ogromną erudycją i swobodą skojarzeń zestawia dzieje sztuki z historią gospodarczą, polityczną, z filozofią i obyczajami średniowiecza.